ro quale. iſtud eſt/ ꝙ abhorres a vino tali
ter/ vt nec ↄſuetudini eccleſie velis eſſe con
formis. que poſt ſacram cõmunionē / dat
laicis poculũ vini tantillũ. Qualis eſt iſta
obſecro ſingularitas, nunquid de radice ꝓ
cedit abſtinentie. ⁊ non potius ex intimis
hypocritalis dementie. vt dum facis quod
nemo/ mirentur omnes. ⁊ tibi laudem ſin-
gularitatis impune preſumas. Legimus
de multis ita ſeductis/ peſſimo fine termi-
nantibus vitã. Fuit ſcõ frãciſco collaudat⁹
frater vn⁹. q iuſſus cõfiteri ꝑ verba / noluit
niſi ꝑ nut⁹. Tollite inq̃t ſctũs frãciſcus fi-
gmentũ hoc diabolicũ. docuit exitus ita eſſe.
Dicit climach⁹. Si videris aliquẽ q ſibi
ſit i cõitate ſingulariꝫ. ipe nõ indiget demo
ne tẽptante. q2 fact⁹ eſt ſibi demon. Et apõ
ſapientẽ ſcribit. Vidiſti hoiem ſibi ſapien
tem videri. plus illo ſpem hẽbit inſipiens
Quis vero plus ſibi videt ſapiẽs. ꝗ ſit ille
q iudiciũ ſuum ꝓfert iudicio quorũcunqꝫ.
¶ At vero dicit frater iſte ſicut accepi. Nul-
lum audiã in abſtinẽtia mea/ niſi ſolã eccle
ſiã. q̃ſi vicꝫ ꝓ quolibet tali/ ſit ↄuocandum
generale cõciliũ. aut ſit papa ſpẽaliter adeũ
dus. ⁊ non ſufficienter dicat eccl'ia q̃ſi ſupi
or ꝓſertiꝫ in re tali/ decernit ⁊ iubet. Exiſti-
mo ꝑinde ꝙ ſi mitteretur ad papaꝫ/ frater
iſte nec ſic obedire iuſſioni ſue vellet.
¶ Eſt apud narrationes patrum de quodaꝫ
gloriãte in abſtinentie ſingularitate qõ re-
mediũ inuenerũt p̃res. ligauerũt ipm tan-
ꝗ fatuum. ⁊ certe iaꝫ ipe talis tal'erat. Cõ-
pulerunt vti lautiſſimis cibis. ⁊ vino ad ſa
turitatẽ ⁊ nauſeam. Quid tandẽ? Sanat⁹
eſt a preſumptione vel arrogantia ſingula
ris abſtinentie. ⁊ conſequenter a vanitate ⁊
periculo inſanie liberatus. ¶ Tradidit
beatus Bernardus ꝙ diabolus nõ habet
machinamentum maius ad ꝑditionẽ q̃-
rentium placere deo. ꝗ ſi ſuadeat currere i-
diſcrete. q̃tenuſ qui currit incurrat ⁊ ꝑceps
ruat. Vocat hoc demoniũ meridianũ. quã
do ſub ſpecie magni boni ⁊ ſingularis ꝓfe-
ctus. incidit quis in magnuꝫ malũ. Et qõ
maius malum ꝗ inobedientia. que pecca
tum ariolandi. i. idolatrãdi a domino no-
minat? ¶ Preterea dicit aplus. Si eſca
ſcandaliſat fratrẽ meum/ non manducabo
carnes in eternũ. ꝗto magis ſi abſtinentia
tua (o frater) ſcandaliſat frẽm. ne dum vnũ
ex puſillis. ſed patrem ⁊ maiorem. Ve tibi
timendum eſt. Itaqꝫ non expedit tibi con-
triſtare patrem tuum. non contumacem eẽ
ad illum. id eſt. non tollere te ſibi. cui te vo
to tradidiſti. hoc rapina eſt. hoc ſacrilegiuꝫ
¶ Dicam tibi in veritate nec mẽtiar. Si
de duob; malis alterum eſſet faciendũ. vel
comedere carnes in die veneris ſctã. cũ re-
niſu conſcie timorate. aut abſtinere a vino
contra preceptũ obediẽtie rõnabiliter im-
poſite. ꝓferrem primũ. q2 ſcḋm non ideo ma
lũ ſed vt bonũ deberet impleri bibẽdo vi-
num. Alioq̃n cum ꝑtinaci reniſu nõ ſtaret
ſalus. vbi aliud ꝓpetrãdo cũ ſubſeq̃nte hu-
mili pn̄ia comedens carnes ſaluaret.
¶ Deniqꝫ ſi forte dicturus es. Moueor lege
ſpiritusſancti. vide ſi ſpiritusſanctus eſt
diſſenſionis deus. Vide ſi quilibet pro-
feſſus regulam ita diceret/ q̃nta confuſio ſe-
queretur. Vide ſi ſufficientem doces exce
ptionem a regula generali. quã ⁊ ſcḋm quã
profeſſus es. Sed formido ne faciam ver
ba mea ſurdo. niſi ꝙ non iam tibi ſed patri
bus pro te loquor. Et forte pro ceteris im-
poſterum ſi quod auertat deus occurreret
caſus talis. ¶ Bene vale cor boni conſilij
ſtatuens tecum. non plus aut aliter ſapiẽs
ꝗ oportet. Johannes Cancellarius pari-
ſienſis Lugduni. Anno Milleſimoqua-
dringenteſimonoueſimoſexto in Janua-
rio ⁊c.

¶ Finis.

Item ab eodem cã-
cellario pariſieñ de zelo ⁊ feruore nouicia-
tus ⁊c.

Solet zelus dom⁹ dei/ ꝑſertim dũ
ẽ nouiti⁹/ hoies bone volũtatis
comedere hoc ẽ vrgere/ vt oĩa q cõ
ſpiciũt vitior ſcãdala/ ſatagant
vl' tollere vl' culpare. vel ceteros ad ablatõeꝫ
acrit' aiare. Nõ diſſimulãdũ aſſerit. ñ ꝑcen
dũ. ñ ſcãdalũ formidãdũ. ſꝫ incedẽdũ virilr
ꝑ arma iuſticie a dextriſ ⁊ a ſiniſtris. ꝑ ifami
am ⁊ bonã famã. ꝑ vbera ſi op⁹ ẽ ꝑ ſãguinẽ
⁊ ꝑ mortẽ. ¶ Vereꝫ euenit ꝙ p⁹ experientias
varias/ p⁹ irritos conat⁹/ p⁹ agnitã hũane
fragilitatiſ ⁊ iniq̃tatiſ abyſſũ iexhauſtibilẽ/
tẽpat ⁊ molleſcit feruor iſte. bulliẽti muſto
ſilis. ⁊ q maturior/ eo ſanior efficit. Miti
gatqꝫ tribulatõis aq̃/ vinũ nimus feruide
caritatiſ. ¶ Porro ñ negaueri/ me portbãn
nis zelũ hmõi q̃lecũqꝫ ſenſiſſe. ſꝫ ꝗ freq̃nẽ
fuerit ñ ſcḋm ſciaꝫ/ me docuerit exit⁹. ¶ Finit